

Sygn. akt IV KK 364/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 października 2022 r.

sprawy **M. K.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 27 stycznia 2022 roku, sygn. akt II AKa 290/21

zmieniającego w części, a w pozostałym zakresie utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 4 marca 2021 roku, sygn. akt III K 24/20 (uprzednio V K 17/18)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego M. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądzić od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M.M. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika oraz sporządzeniem odpowiedzi na kasację.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 4 marca 2021 r., sygn. akt III K 24/20, oskarżonego M. K. uznano za winnego popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za co wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 10 zł. Ponadto, zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora, obrońcy oskarżonych i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 stycznia 2022 r., w sprawie o sygn. akt II AKa 290/21, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu I instancji w ten sposób, że w kwalifikacji prawnej czynu zmieniono art. 12 k.k. na art. 12 § 1 k.k. i na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeczono względem oskarżonego solidarny (ze współoskarżonym D. K.) obowiązek naprawienia szkody w kwocie 491.122,24 zł na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M. z zastrzeżeniem, że oskarżeni są odpowiedzialni za szkodę wraz ze spółką S. Sp. z o.o. z siedzibą w K. wobec której zasądzono tę należność prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 26 stycznia 2017 roku, sygn. X GNc 16/17 i zapłata przez którykolwiek podmiot zobowiązany zwalnia pozostałych do wysokości zapłaconej sumy. W pozostałym zakresie utrzymano wyrok w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca M. K., zaskarżając ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, na korzyść skazanego i zarzucając:

„rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 415 § 1 k.p.k. w zw. z art. 46 k.k., poprzez przyjęcie, iż uprzednie orzeczenie Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydziału X Gospodarczego w sprawie o sygn. akt: X GNc 16/17, z dnia 26 stycznia 2017 roku zasądzające roszczenie od spółki S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w której oskarżeni byli członkami zarządu, na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M., nie uniemożliwia orzeczenia obowiązku solidarnego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 491.122,24 zł, w sytuacji, gdy z brzmienia art. 415 § 1 in fine k.p.k. wynika kategoriyczny zakaz orzekania w różnych postępowaniach o tej samej szkodzie, a nakaz zapłaty wydany w postępowaniu o sygn. akt: X GNc 16/17 dowodzi, że roszczenie wynikające z zarzucanego oskarżonym

przestępstwa było przedmiotem w/w postępowania, gdzie zachowana jest tożsamość podmiotowa i przedmiotowa pomiędzy zobowiązaniem określonym w w/w postępowaniu cywilnym, a zarzucanymi oskarżonym czynami, które to rażące naruszenie miało istotny wpływ na treść orzeczenia albowiem doprowadziło do nieuzasadnionego nałożenia obowiązku naprawienia szkody”.

Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w Wodzisławiu Śląskim wniósł o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie.

W odpowiedzi na kasację pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego M. M. wniósł o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie, a także zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, o czym przesądził podniesiony w niej zarzut.

Na wstępie zaznaczenia wymaga, że zgodnie z wolą ustawodawcy kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia skierowanym przeciwko orzeczeniu wydanemu przez Sąd Odwoławczy na skutek rozpoznania środka odwoławczego. Celem postępowania kasacyjnego jest bowiem wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych poważnymi wadami w postaci bezwzględnych przyczyn odwoławczych lub innych naruszeń prawa, ale o charakterze rażącym, a jednocześnie takich, które miały istotny wpływ na treść orzeczenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oczywista bezzasadność kasacji zachodzi w sytuacji, gdy już w wyniku pobieżnej analizy zarzutów w niej zawartych nasuwa się spostrzeżenie, iż nie są one trafne, a przedstawione w niej wnioski nie odpowiadają zaistniałym w sprawie realiom procesowym. Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy przeanalizował bowiem dokładnie kwestię tzw. klauzuli antykumulacyjnej, dochodząc do odmiennego od Sądu I instancji wniosku, że orzeczenie Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydziału X Gospodarczego w sprawie

o sygn. akt: X GNc 16/17, z dnia 26 stycznia 2017 roku, zasądające roszczenie od spółki S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w której oskarżeni byli członkami zarządu, na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M., nie uniemożliwia orzeczenia w przedmiotowym postępowaniu obowiązku solidarnego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz tego oskarżyciela posiłkowego kwoty 491.122,24 zł. Sąd II Instancji słusznie uznał, że w przypadku obu rozstrzygnięć nie ma tożsamości podmiotowej wymaganej dla zakazu kumulacji – tytuł egzekucyjny uzyskany przez pokrzywdzonego przeciwko spółce z o.o. nie może stanowić podstawy egzekucji z majątku osobistego członka zarządu tej spółki, który jest sprawcą przestępstwa (wymagałoby to wystąpienia z powództwem z art. 299 k.s.h.). Sąd odwoławczy podał szeroką argumentację swojego stanowiska na s. 12-16 uzasadnienia, a jej logika i transparentność nie budzą zastrzeżeń. Sąd odwoławczy miał przy tym na uwadze odmienną linię orzeczniczą Sądu Najwyższego w tym przedmiocie, w tym m.in. orzeczenia przywołane w treści uzasadnienia kasacji o sygn. III KK 429/13, III KK 405/16.

Dostrzeżenia ponadto wymaga, że dla zabezpieczenia obawy ewentualnego bezpodstawnego wzbogacenia pokrzywdzonego Sąd odwoławczy zawarł w sentencji wyroku zastrzeżenie, że oskarżeni są odpowiedzialni za szkodę wraz ze spółką S. Sp. z o.o. z siedzibą w K., wobec której zasądzono tę należność prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 26 stycznia 2017 roku, sygn. X GNc 16/17 i zapłata przez którykolwiek podmiot zobowiązany zwalnia pozostałych do wysokości zapłaconej sumy. Skazany M. K. nie został więc narażony na ponoszenie podwójnej odpowiedzialności fiskalnej. Odmienna, jedynie polemiczna, ocena skarżącego w tym zakresie nie stanowi podstawy do podważenia prawomocnego wyroku.

Z powyższych względów, nie dopatrując się w przedmiotowej sprawie zaistnienia którejkolwiek z wymienionych w treści art. 439 k.p.k. bezwzględnych przyczyn odwoławczych, ani innej rażącej obrazy prawa mogącej mieć istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu II instancji, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., zdecydował o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego, jako oczywiście bezzasadnej.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia M. K. od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania kasacyjnego, w tym tych związanych z ustanowieniem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i sporządzeniem przez niego odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy obciążył go tymi kosztami.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]